

Més de mil baixes faccioses al FRONT D'ALCANYIÇ

La prohibició sense el control seria una farsa sagnant

Avui, a les dotze de la nit, entra en vigor l'acord sobre prohibició de tramesa de voluntaris i de "voluntaris" a les forces espanyoles en lluita.

En el transcurs dels deu darrers dies — que són els que ha durat la reunió del Comitè de Londres — l'arribada a Cadix, a Vigo i a la mateixa Màlaga de soldats italians i alemanys ha augmentat amb un ritme tan més accelerat com més s'acostava la data de posar en vigor la prohibició.

Ara bé, aquí es dona una cas que cal posar de relleu: La diplomàcia ha jugat, una vegada més, el paper doble i ens trobem que, des del dia que es prohibeix enviar voluntaris fins al dia que entra en vigor el control, van quinze llargues jornades, que poden ésser aprofitades per a continuar enviant homes a les forces de Franco. Això donant per segur el que encara no ho és: que el 6 de març es posi en vigor el control de costes i fronteres. I no és segur perquè els Estats feixistes tenen un interès marcat a no arribar a cap acord, en aquest aspecte. Primer Portugal posa obstacles. Un cop aquests obstacles són vençuts per la transigència del Comitè i dels països democràtics, és Itàlia que es nega a veure passar els vaixells soviètics per davant de les seves costes. I l'Alemanya hitleriana ja amenaça amb no voler acceptar el control conjunt, sinó el control per zones, la qual cosa li deixaria les mans lliures a les zones que controlessin vaixells pertanyents a Estats reaccionaris.

La prohibició sense el control és una farsa més. De la mateixa forma que la "no intervenció" ha estat violada i burlada per tots els països feixistes, la prohibició també ho serà. Amb el desavantatge que els països democràtics — és a dir, els que podrien i haurien de tenir més simpaties per nosaltres — s'apressen a posar-la en pràctica amb tota severitat.

Es dur haver de reconèixer un fracàs més del Comitè de Londres, que ja en comptava tants al seu balanç. Es dur, però és cert. I serà un fracàs criminal si hom no té en compte això: La prohibició de tramesa de voluntaris, sense un control sever, serà una altra farsa, més sagnant que cap altra i que enllotrarà en el descredit els països democràtics davant tots els homes liberals del món.

Aquesta tarda, Consell presidit per Companys

Es prendran disposicions relatives a la formació definitiva de l'Exèrcit Popular

Durant tot el matí hi ha hagut poca activitat al Palau de la Generalitat. El President Companys ha estat a la Residència treballant amb els seus secretaris i caps de Departament.

Tant a la Secretaria de la Presidència com a la del Conseller Primer, hi ha hagut també poc moviment, a causa de no haver-hi hagut audiència. S'han limitat a anunciar als periodistes que aquesta tarda es reuniria el Consell.

A dos quarts de sis de la tarda, en tançar aquesta edició, es fan els preparatius al Saló d'Actes per a començar el Consell, que presidirà l'Honorable President.

Abans, el senyor Companys ha celebrat a la Residència diverses conferències amb el Conseller Primer i amb altres membres del Consell.

Entre altres qüestions de gran interès que es tractaran en la reunió,

sembla que es prendran disposicions relatives a la formació definitiva de l'Exèrcit Popular, seguint orientacions que el President ha vingut estudiant, i que exposa en les reunions celebrades ahir amb els representants dels partits polítics i organitzacions sindicals antifeixistes.

DOS-CENTS TECNICS ALEMANYS HAN DESEMBARCAT A ALGECIRAS

Van acompanyats d'artillers per a l'emplaçament de les fortificacions entre Punta i el Marroc

Gibraltar, 20. (Urgent).—En els centres oficials d'aquesta ciutat ha desvetllat gran inquietud l'arribada a Algeciras de dos-cents enginyers alemanys, que porten la missió de dirigir els treballs d'emplaçament de les noves i potents bateries per a la defensa de les costes dominades pels rebels al llarg dels 20 quilòmetres entre Punta i el Marroc i l'entrada de la badia d'Algeciras.

En els centres britànics es considera aquesta notícia tan greu com la fortificació de Ceuta pels alemanys que tant enrenou ha portat en l'ambient internacional.

El feixisme han atacat les nostres posicions del front d'Alcanyic. Han atacat i no han estat viat res: ni homes, ni artilleria, ni tancs... res.

L'enemic atacà a fons, sense dubte amb el propòsit d'espaventar, amb llur exhibició, els nostres heroics milicians.

Per aquesta vegada han fracassat. La primera experiència feta no els ha donat el resultat que ells esperaven. La bandera de les quatre barres els ha barrat el pas, no sense que en l'experiència bèl·lica deixessin damunt el camp de batalla més d'un mil·lí de mort.

La bandera barrada continua, doncs, flamejant al front d'Alcanyic, però encara que l'enemic hagi tingut necessitat de replegar-se, encara que hagi fracassat en aquesta primera escaramussa, no cal confiar-se; tornarà a atacar amb tanta o més cruïda que ara. Coneix allò que pot decidir-se en aquell front i és de suposar que insistirà. L'alt comandament republicà sap també quina és la importància estratègica d'aquest front i dels sectors que abasta, i no es confia. Per altra part, ja hem vist que les nostres milícies no estan pas disposades a cedir ni un sol pam de terra.

Aquest matí, per tal de tenir notícies de font directa, hem parlat per telèfon amb el comissari de Frons de la Columna Macià-Companys, el nostre company Lluís Capdevila.

—L'enemic —ens ha dit— va començar a atacar abans d'ahir pels sectors de Vivel del Río i Portal Rubio. Va atacar a fons, amb un contingent d'homes que, segons manifestacions d'un presoner i per les deduccions fetes per l'alt comandament de la Columna, era superior a 10.000. Els feixistes van atacar a fons, amb tancs, camions blindats, abundant artilleria i metralladores. Els nostres varen resistir l'onada amb un estoicisme exemplar. Tothom es mantingué al seu lloc i així es va poder contenir l'enemic.

—Quina mena de soldats formaven l'exèrcit enemic?

—Requetes, falangistes, italians, legionaris de Sanjurjo i un esquadró de cavalleria mora que va quedar completament desfet. Les nostres metralladores varen sembrar el camp de batalla de cavalls i moros.

—Moltes baixes?

—Ja us he dit que la cavalleria mora va quedar completament metrallada; en conjunt, i pel que es va poder veure, on els atac d'ahir i d'abans d'ahir, els rebels varen tenir més de mil cinc-cents baixes. Nosaltres, gràcies al comportament heroic dels milicians, que van lluitar amb una serenitat exemplar, varem tenir poques baixes d'importància. Creieu que era emocionant veure com es batien al crit de «Visca la República» i «Visca Catalunya».

—Concretament: pel quina sectors atacaren els facciosos?

—Pels de Vivel del Río i per Portal Rubio. Ahir, però, l'enemic abandonà l'atac a Portal Rubio i concentrà l'atac per Vivel del Río. Allà també es va estrellar. A Portal Rubio va tenir més de sis-cents morts vistes i a Vivel del Río uns cinc-cents.

—Continu, avui, la lluita?

—Sí, però sense tanta intensitat. Es lluita a Portal Rubio; al sector de Vivel del Río hi ha calma gairebé absoluta.

Abans d'acomodar-nos, Lluís Capdevila ens ha dit:

—Remarqueu, sobretot, l'heroicitat dels nostres milicians i digueu que l'enemic per aquest costat no passarà. I us ho dic sincerament, sense gangs de fer frases.

Seguiu la pressió de l'enemic, i intensifiquen al front de la Circumscripció Extrem-Sud els atacs feixistes que han estat tota ella rebutjats per les nostres forces que han fet un veritable desafiament de valor i entusiasme.

(Comunicat d'ant del conseller de Defensa a S. E. el President de la Generalitat.)

«Seguiu amb tota intensitat la pressió enemiga en la circumscriptió extrem sud i són rebutjats amb gran valor per part de les nostres forces els potents atacs que l'enemic realitza amb quantiosos mitjans ofensius.»

(Comunicat d'aquest matí del Conseller de Defensa a S. E. el President de la Generalitat.)

El control i els voluntaris

Un vaixell francès llança el SOS

Tànger, 20. — Un vaixell francès «Amour Djebel» ha llançat el SOS a les vuit i ha informat que en passar per Cartagena ha estat bombardejat per un avió.

Portugal té el cinisme de parlar de la seva "bona fe"

I amenaça d'abandonar el Comitè de Londres si els altres no en tenen!

Lisboa, 20.—El ministre de Negocis estrangers ha declarat als representants de la Frons:

«Portugal ha tingut sempre una posició clara en l'assumpte del control de les fronteres portugueses. El Govern no s'ha allunyat ni un sol instant de la posició adoptada des del principi de la guerra civil espanyola i el funcionament del Comitè de no intervenció de Londres.»

Confirment, doncs, la nostra negativa a admetre el control internacional en zona portuguesa i anunciem que hem llurat una nota al Govern britànic per la qual l'invitem a enviar observadors anglesos que controlin el respecte de Portugal a la no intervenció.

Portugal espera que les altres potències actuaran de bona fe i que s'arribarà a resultats útils. En cas contrari, Portugal no dubtarà a abandonar el Comitè de Londres.»

El text de la llei alemanya ha estat aprovat pel Govern del Reich

Berlin, 20. — El Govern del Reich ha aprovat una llei sobre prohibició de la tramesa de voluntaris a Espanya.

1. Es prohibeix a tot ciutadà alemany traslladar-se a Espanya o a les possessions espanyoles —comprentent la zona del protectorat espanyol del Marroc— amb la finalitat de prendre part en la guerra civil.

2. El ministre de l'Interior té facultats per a prendre totes les mesures necessàries per a impedir la sortida, trànsit i altres mitjans de trasllat cap a Espanya i territoris designats en l'article primer, per tal de participar en la guerra civil espanyola.

3. Per l'article present queda prohibit el reclutament per a la guerra civil espanyola.

4. El qui no compleixi les disposicions dels articles primer i segon d'aquesta llei o el qui falti al qui disposa l'article segon, serà castigat amb presó.

5. El ministre d'Afers estrangers determinarà la data de l'entrada en vigor d'aquesta llei i la seva anul·lació.

Berchtesgaden, 18-2-37. — Signat: Hitler, Von Neurath, Frick.

El decret portuguès entra en vigor tot seguit

Lisboa, 20. — El «Diari Oficial» publica avui un decret que prohibeix formalment l'enrolament de ciutadans portuguesos a les forces espanyoles en lluita, així com la propaganda destinada a provocar aquest enrolament.

D'una banda els portuguesos actualment enrolats als exèrcits espanyols hauran de retornar a Portugal en un termini d'un mes. Serà prohibida l'estada a Portugal durant cinc mesos als estrangers que residixin al país i s'enrolin a l'exèrcit. A més, els qui travessin el territori per a dirigir-se a Espanya, seran condemnats conforme al Codi Penal. Els ciutadans espanyols estan exclosos de les disposicions anteriors. El decret entra en vigor immediatament.

A Hongria també prohibeixen l'enrolament de voluntaris

Budapest, 20. — El Consell de ministres —reunit sota la presidència del primer ministre, Darany— ha prohibit l'enrolament de voluntaris cap a Espanya en tot el territori hongarès. El Consell aprovà les disposicions administratives penals presentades en aquesta ocasió pel ministre d'Afers estrangers.

Massa propaganda...

Hem vist amb satisfacció com l'Ajuntament de Barcelona publicava una nota aconsellant la restricció de l'exagerada propaganda que es fa per mitjà de cartells.

Ja fa setmanes nosaltres ens referim a aquesta qüestió. Ho ferem gairebé amb les mateixes paraules que ho fa el nostre Ajuntament, quan diu que aquesta propaganda atrofa en el propi excés la natural inefficàcia. Excepció.

També es refereix la corporació municipal a l'aspecte estètic de la qüestió. Potser ja seria hora, realment, de netejar una mica la ciutat. Poden estar segurs totes les organitzacions antifeixistes que la netedat dels murs ciutadans no perjudicarà en res la bona marxa de les operacions al front.

Aquesta allau de propaganda interior no és pas article de primera necessitat. Ben escollit, veuríem potser que en realitat no obedié sinó a una carrera de competències, de particularismes, més aviat nocius, car fomenten el divisionisme.

S'impone una conferència del desarmament publicitari. Nosaltres proposaríem emmagatzemar tots els cartells antifeixistes, i fer per manera de poder anar ben aviat a enganxar-los a les parets de Saragossa, d'Osca, de Burgos...

El seu problema, doncs, és difícilíssim. Hauran de recórrer als contingents italians recentment desembarcats i els portaran cap al centre d'Espanya; però hauran de córrer la mateixa sort que els moros, els legionaris i els alemanys a Las Rozas, perquè aquest admirable Madrid ha sabut i seguirà sabent donar compte de tots els feixistes que arribin amb la intenció de trepitjar-lo.

Guanyem una hora de claror!

«La Publicitat» llança ahir una iniciativa que valdria la pena de considerar. El col·lega proposava que s'adoptés immediatament l'horari d'estiu. Si avançéssim una hora el rellotge, tindríem actualment claror diürna fins a les set del vespre. D'una illa d'estiu de fluid.

Intensificant aquest règim, quan convingués podrien avançar el rellotge una altra estanta minuts. La vida ciutadana es desenvoluparia així a la llum del dia. No cal ponderar-ne els innumerable avantatges, en l'ordre a precaucions, vigilància, tranquil·litat, etc. Sen, se oblidar l'economia d'electricitat.

Què hi diu el Consell de la Generalitat?

Contra Madrid s'estavellaran tots!

Madrid, 20. — «Política», en la seva impressió d'avui dels fronts, diu:

«Tan castigades estan les forces feixistes al sector del Jarama que ahir ni intentaren tan sols l'acostumat contraatac per aquest sector que desenvoluparen en dies anteriors, malgrat la importància que tenia per a ells fer-ho. Perquè els facciosos saben que posició que fortifiquen les forces lleials és posició que no hi ha força humana capaç de tornar a prendre. Per això diem que molt castigat deu estar quan ahir ni tan sols hostilitzaren per a impedir els treballs de fortificació. Si ho fan avui, també ja serà tard.

Per altra part aquesta inactivitat d'ahir també implica desconcert facciós. Tan segurs estaven que en camp obert les seves forces no podien ésser contingudes, que el fet no solament que no hagin estat, sinó d'haver sofert una derrota, ha de deixar-los astorats. Ara portarien al sector del Jarama totes les forces de què disposen en altres fronts; però la cosa també és arriscada, car ahir mateix tingueren l'exemple que al sector mateix de Madrid, les milícies de la República, en un audaç cop de mà, han creuat la Cuesta de las Perdices, i han desallotjat els facciosos de tota la part esquerra, d'on han hagut de retirar-se, i han deixat nombrosos morts.

El seu problema, doncs, és difícilíssim. Hauran de recórrer als contingents italians recentment desembarcats i els portaran cap al centre d'Espanya; però hauran de córrer la mateixa sort que els moros, els legionaris i els alemanys a Las Rozas, perquè aquest admirable Madrid ha sabut i seguirà sabent donar compte de tots els feixistes que arribin amb la intenció de trepitjar-lo.»

E.R.C. a Manresa



Imponent aspecte que presentava la sala del Kursaal, de Manresa, ahir a la nit, amb motiu del gran acte de concentració que E.R.C. havia convocat a la capital del Bages. Enmig d'aplaudiments entusiastes, hi parlaren SENYAL, MIRAVITLLES, ROVIRA i VIRGILI. TOMAS i PIERA i JAUME AIGUADER (Foto Puig-Farran - Vegeu informació de l'acte a les pàgines 4 i 2)

Manresa, amb es homes d'E.R.C.

(Ve de la pàgina 4.)

preguntat: «Com és que vosaltres no feu tot el possible per a evitar la victòria feixista a Espanya?»

Els en contestaren: El triomf del feixisme representaria la derrota nacional de França i d'Anglaterra; però el triomf de les forces populars representa l'ensofocament del règim capitalista.

Es a dir, amics, que preferim aquanar el capitalisme a la seva integritat nacional. (Aplaudiments).

Aquests homes de la democràcia europea ens deien que hi havia en la nostra política interna una sèrie d'errors que dificultaven l'acció de les forces populars europees. Els nosaltres poguem eliminar aquests errors i innegable que obtindríem el seu ajut! (Ovació). Nosaltres volem, ens deien, que la vostra revolució, sigui la que sigui, tingui una condició, sigui, en fi, una cosa crendora.

El enfront de la democràcia del món no sabem donar un aspecte de responsabilitat revolucionària, jo us dic que la nostra derrota és segura. Però al ens donem compte d'això i rectifiquem i es dona tota l'autoritat necessària al Govern de Catalunya i a l'home que simplifica tot el nostre poder, jo us dic que la victòria serà nostra. (Gran ovació que dura llarga estona).

El president de l'acte cedí tot seguit la paraula a Antoni Rovira i Virgili. L'illustre historiador es acoïllit amb grans aplaudiments.

A. Rovira i Virgili

Ciudadans de Manresa, salut i victòria! Us dic victòria perquè crec que aquesta és nostra. Hi ha dues ombres que ens la demanen: l'ombra de Mària i la de Durruti. Aquesta dos noms de crec que simbolitzen els nostres anhels republicans, catalanistes i obrers.

La nostra terra, amics manresans, és la terra més revolucionària de la Península i d'Europa. Ens poden enviar moltes coses, però no de fer revolucions.

Catalunya... fet grans revolucions socials; la de les germanies de València, i la guerra dels segadors. I foren sempre gent del poble, mestres, obrers, agricultors, contra les classes opressores.

Es per aquesta força racial que els homes d'Esquerra Republicana són profundament revolucionaris. La nostra revolució, però, ha d'ésser una revolució humana, i digna.

Ara estem fent la guerra i la revolució. Guerra i revolució que són dues coses juntes, íntimament lligades. Diferir si hi ha d'haver o no revolució no veurà la llum del dia. La vida social ha tingut una profunda transformació que ja no serà possible de destruir i que ningú no ho podrà.

Allò que heu de saber, és de quina manera hem de fer la guerra i la revolució.

Ningú no ha de concebre la revolució com si fos una obra teatral que un cop escrita solament manca posar-la en escena. La revolució és d'una gran complexitat i mai no la podem aplicar d'aquella manera íntegra que nosaltres voldríem i que els llibres doctrinaris expliquen. Les realitats s'imposen i a elles hem d'adaptar-nos.

Rovira i Virgili passa a estudiar el problema internacional i es refereix a l'aspecte exterior de la nostra revolució. Diu que allò que ens fa mal a l'estranger no és la revolució en si, sinó allò que és derivació del fet revolucionari honest.

Ara mateix—diu— veiem com cada grup vol implantar la seva revolució i encara més; com cada municipi també la vol interpretar de la seva manera, i com que a Catalunya hi ha més de mil municipis,



SENYAL durant el seu interessant discurs (Puig-Farran)

hi haurien més de mil revolucions! (Rialles).

Es refereix a la anomalia que representa el fet que molts municipis, advocant el federalisme, hagin fet allò que han volgut en la qüestió de la propietat privada urbana. En tot cas quina mena de federalisme és aquest: el federalisme de la Buma? (Rialles).

Hem d'evitar les desviacions que es puguen fer en bona o en mala fe. Volem pisos esventrats sense tenir en compte que el domicili és una de les coses sagrades i inviolables de la revolució humana.

Explica les anomalies que es cometien en el nostre camp sense tenir en compte que la nostra massa camperola sempre havia estat a l'avantguarda de tots els moviments de llibertat i que tenia la desconfiança dels alts, volgués aplicar l'altra era una cosa perillosa i contraproduent.

Parla de la unitat i diu que és necessari mantenir-la, puix que sense ella seria impossible guanyar la guerra.

Anar a la guerra contra el feixisme amb molts recels és enfrontar la llum de la victòria. Anar a la guerra amb recels és enfrontar la llum de la victòria. Anar a la guerra amb recels és enfrontar la llum de la victòria.

Hem de corregir ràpidament defectes que s'acusen a la regeneració. Mirem bé que aquesta victòria que tenim a la porta no s'enguti el passat de llarg.

Jo acabaré, amics de Manresa, de la comarca de Bages, dient que ara més que mai hem de voler que Catalunya sigui l'espill per a tots els pobles que vulguin viure una vida més justa i més humana. (Una

ovació corona les darreres paraules d'Antoni Rovira i Virgili.)

Es cedí la paraula a J. Tomàs i Piera. Una ovació acull la seva presència.

J. Tomàs i Piera

Comença dient que com que és tard no s'estendrà gaire en el seu parlament.

Jo, amics manresans, us parlaré de la guerra i del meu partit: d'Esquerra Republicana de Catalunya. (Aplaudiments).

Esquerra Republicana de Catalunya avui està a la boca de tot hom. Mes que mai està en el cor de tots els lluitadors antifeixistes. Hi ha hagut qui ha dit que E. R. C. estava agonitzant. Però Esquerra Republicana es presenta més viva i més arrelada que mai. (Aplaudiments).

E. R. C. que ha fet tot el que ha pogut per la revolució, ja d'abans del 19 de juliol, demana un lloc de companyonia en el lloc de la lluita.

Si un defecte ha tingut E. R. C. de Catalunya, és que ha estat massa modesta. L'Esquerra (ou la que porta primer que ningú, la República, l'Autonomia, i fou la que realitzà la gloriosa revolució d'octubre. (Ovació).

Tomàs i Piera passa a parlar de la guerra i diu que hi ha unes persones que parlen de guerra i de revolució segons la lesió dels seus interessos. D'aquesta gent, poc en hem de fer. Son els mateixos que es posaren al costat de la militarada quan la repressió d'octubre. N'hi ha uns altres que us diuen que la guerra no els va pas malament; illents, preixcosos, qui els nos rics de la revolució. (Ovació). N'hi ha uns altres que us diuen que els ho han pres tot; el seu humil taller, la seva petita propietat, però que no ho donen per la revolució i la guerra, i és que aquests tenen l'esperança de tornar a tenir allò que tingueren amb les mateixes armes amb què ho aconseguiren: amb el treball i el sacrifici. (Ovació).

Nosaltres, els homes d'Esquerra Republicana, no hauríem pas fet una revolució com aquesta. La revolució que nosaltres programàvem era de tipus evolutiu.

L'orador parla del comandament únic i diu que volia adreçar una salutació als lluitadors del front d'Aragó, que ja només tenien una bandera, la bandera de la República. (Ovació).

La guerra està guanyada—acaba dient—. Hem de fer sols una cosa: que quan vinguin els germans del front no ens trobin a nosaltres desbaratats per la lluita de partits i d'organització. (Ovació). Que ens trobin ben units, puix que tant com amb les armes la victòria també hem d'aconseguir-la amb l'arma del treball. (Una gran ovació acull les darreres paraules de J. Tomàs i Piera).

Tot seguit, la us de la paraula Jaume Aiguader.

Jaume Aiguader

Comença dient que portava una salutació del President Companys per a tots els assistents al miting i per al poble de Manresa en general. (El públic tributa una gran ovació a aquesta salutació del President).

Catalunya—diu— ha passat hores de profunda angustia; cap, però, de tan trágica com aquesta.

Calia, però, que per la mentalitat de les dretes passés això. Forem generosos amb les dretes. Elles no ens ho agrairen mai! El diu de juliol, amb la seva intencionalitat, és la seva intencionalitat.

L'orador explica l'acció neixista dels militars i de la clericala espanyola, massa inculta i sense el més mínim sentiment d'humanitat, massa interessada pels seus profits materials.

El diu de juliol—continua— s'acabaren totes les forces negres d'Espanya. Tot això fou el que es subleva. Tot això fou el que venç Catalunya.

Passa a estudiar la revolució i la guerra.

La guerra que ens han obligat a fer ja és una revolució. Cal només que fem efectiva aquesta revolució. Cadascú de nosaltres anava a la revolució, perquè és la revolució precisament, demana als homes disciplina, demana als homes disciplina. Demana esforç. El que hem de mirar no és el profit propi i de grup, sinó el bé col·lectiu.

La revolució és el sacrifici d'una generació que passa angustia i fatigues per a alliberar els seus fills i dels. Som nosaltres, els homes d'avui, els que ens hem de portar a cap aquest sacrifici.

Una revolució social?—pregunta Aiguader—. Però si ja està feta! Allò que cal és ordenar-la i això ho hem de fer entre tots amb la màxima convicció i bona voluntat.

Els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya—acaba dient— som profundament revolucionaris, però també som profundament democràtics. Nosaltres no acceptem cap imposició, ningú d'allà on vingui el sigui el que sigui, que no representi el voler de la majoria del poble. Si algú fes això, de la mateixa manera que ens aixecàvem el diu de juliol contra els militars opressors, ens aixecàrem igualment contra els nous endogadors. (Gran ovació).

Per la victòria, endavant, catalans! (Una ovació acull les darreres paraules del ministre Jaume Aiguader).

ES CLOU L'ACTE

Tot seguit el president, Josep Prat, donà per acabat l'acte amb un «Viva Catalunya», que fou corejat amb entusiasme per tota la innumerable multitud que emplenava el Saló Kursaal.

Lentament s'anà buidant l'edifici sala on hi havia els comentaris entusiastes de totes les persones que assistiren a aquest magnífic miting.

ESPORTS

LA LLIGA VALENCIANA-CATALUNYA

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

Abissínia, per la seva llibertat

El virrei Graziani, atemptat durant una destil·lada militar

Roma, 20. — Comunicuen d'Addis Abeba que el virrei Graziani fou ferit a l'abdomen durant un atemptat. Amb ocasió del naixement del príncep de Nàpolis, tingué lloc una cerimònia a la qual assistiren les autoritats civils, militars i caps indígenes. Un grup d'indígenes s'infiltrà entre els pobres i foren llançades unes bombes de mà. El virrei està ferit de poca gravetat, però el general Liotta i el cap religiós Ciril Abuna ho estan de gravetat.

ITALIA PRETEN D'ESFRESSAR ELS MOTUS DE L'ATEMPTAT

Roma, 20. — L'atemptat perpetrat a Addis Abeba contra el mariscal Graziani ha produït viva emoció a Roma.

Degut a la propaganda que se li va fer durant la guerra d'Etiòpia, Graziani gaudia de certa popularitat entre la població italiana.

Comentant l'atemptat de què ha estat víctima, es posa de relleu que recentment recorregué tres mil quilòmetres a Etiòpia, amb una escorta de 50 homes, sense que es registrés incidència. Les dretes italianes té particular interès a posar de manifest que l'atemptat d'aquí no significa que el país no estigui totalment sotmès.

El general Aureli Liotta, que ha resultat greument ferit, també gaudia de regular popularitat. S'ingora, encara, el nombre exacte de víctimes.

ITALIA PREPARA LA MASSACRE DE LA REPRESSIÓ

Roma, 20. — Els telegrames procedents d'Addis Abeba es veu que són sotmesos a una rigorosa censura, car continua ignorant-se els detalls de l'atemptat contra Graziani. De totes maneres s'ha cercat ben informats s'anuncia que a Addis Abeba s'ha procedit a un gran nombre de detencions i que en breu començarà un procés públic de gran solennitat per a impressionar els indígenes. Es dona per segur que els acusats de culpabilitat seran afusellats.

Els diaris de Roma que surten a mitja publicuen la notícia concisa que Graziani està lleugerament ferit per unes bombes llançades als carrers d'Addis Abeba.

Segons impressions del corresponent de l'Agència Reuter, els italians han estat molt afectats per la notícia, ja que, clàssicament, suposen que els abissinis estaven totalment sotmesos i contents del règim italià. De totes maneres no ignoren que es registrà una revolta sota la direcció del ras Desta.

Es confirma que el general Liotta està greument ferit.

LA 40 BRIGADA DE L'EXERCIT POPULAR HA DESFILAT PER MADRID

Madrid, 20. — Per tal de commemorar la inauguració de la «Casa del Combatent» ha desfilat per Madrid la 40 brigada de l'Exercit Popular, que comanda el tinent coronel Ortega.

Les tropes han desfilat davant el general Miaja i després han recorregut les vies principals de la capital.

Ha mort a Màlaga el diputat comunista francès André Marty?

Paris, 20. — La Secretaria General del Partit Comunista declara ignorar per complet la veritat de la notícia publicada per certs diaris, segons la qual el diputat comunista André Marty havia estat mort a Màlaga.

EL "SANDJAK" D'ALEXANDRETA

Serán vençudes totes les dificultats!

Ankara, 20. — El secretari general del Ministeri d'Afers Estrangers sortí amb d'Ankara cap a Estambul, on s'entrevistà amb el President Kemal Atatürk i els principals ministres, abans de sortir cap a Ginebra. Durant aquestes entrevistes, que duraran dos dies, el delegat turc rebrà les últimes instruccions del seu Govern sobre l'actitud que adoptarà Turquia en les discussions del Comitè de la S. de N. en carregar de l'elaboració de l'estatut orgànic i del fonament del sandjak d'Alexandreta.

En els cercles diplomàtics es mostren molt optimistes i creuen que a les darreries de març seran sol·licitades totes les dificultats.

L'OBSERVADOR MALAT

Beirut, 20. — Holstad, observador de la S. de N. en el sandjak d'Alexandreta, s'ha vist obligat a fer liti en tornar de Damasc. Els metges han diagnosticat febre tifòide. El seu estat és satisfactori.

El dolor del poble de la URSS per la mort d'Ordjonikidze

Moscou, 20. — L'Agència Tass ens comunica:

«Tot el URSS sent profund dolor davant la mort d'Ordjonikidze. De tot arreu arriben telegrames de milions de treballadors que expressen el seu dolor i el comprometen a continuar l'obra d'Ordjonikidze. Milers de persones han desfilat davant el fèretre que guarda les seves restes mortals. Els més eminents homes de ciència, membres del Partit Comunista, etc., han fet guàrdia al cadàver de nostre camarada.

Durant tot el dia han fet guàrdia, respectivament, junt al cadàver, Stàlin, Molotov, Kaganovitx, Vorozilov, Erenburg, Molotov, Tsvetkov, etc., que han fet guàrdia al cadàver més de 250.000 persones.»

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

LA CIUTAT MARXA

Es comunica als milicians components de la tercera Companyia del Batalló Internacional, de la Divisió Ascano, que demà, diumenge, a les 10 del matí, es presentin a la caserna «Eparatcos». Avinguda d'Ària, per a constituir-se el dia i hora de sortida cap al front.

S. R. I. — El grup Manuel G. Alba, del Districte IV, convoca els seus afiliats a l'assemblea general per a demà, diumenge, al local del Districte, Corta Catalana, 584, a les 11 del matí.

L'objecte de l'assemblea és designar el representant del Grup que ha de formar part del Comitè de Districte, d'acord amb les instruccions rebudes del Comitè Local.

SINDICAT DE DIBUJANTS PROFESSIONALS (S.G.T.). — El nostre Sindicat de Dibuixants Professionals (S.G.T.), atenent les indicacions de la nostra Central Sindical, convoca els seus afiliats per al pròxim diumenge, dia 20, a dos quarts de vuit del vespre, per tal de començar les classes d'ensenyament militar.

Tots els afiliats tenen l'obligació d'assistir a l'ensenyament social.

ASSOCIACIÓ DE FUNCIONARIS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (U.C.T.). — S'assemblea a tots els socis de la Secció de Mutualisme de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, que demà, diumenge, a les deu del matí, se celebrerà reunió general per a l'aprovació dels estatuts de comptes i renovació parcial de la Junta Directiva. Per la importància dels assumptes a tractar, es recomana a tots els afiliats a l'esmentada Secció que no manquin a aquesta reunió.

FUNCIO TEATRAL PRO AMBULANCIES. — Organitzat pel Socors Roig Internacional del Districte VII i amb la cooperació del Quadre escènic de l'Ateneu Republicà de Gràcia, tindrà lloc al local del Partit Socialista Unificat de Catalunya, carrer Manuel G. Alba, 7 i 9, a dos quarts de cinc de la tarda de demà, diumenge, una representació teatral de l'obra «Mercaderes de Glòria», els beneficis de la qual aniran destinats a ambulances del Socors Roig Internacional.

SINDICAT UNIC DE L'ENSENYANÇA I PROFESSIONS LIBERALS (C.N.T.). — La Secció de Dibuixants d'aquest Sindicat, prga a tots els seus afiliats que passin per la Secretaria de la Borsa de Treball, urgentment, Passeig de Gràcia, 33, 3er.

CRIDA A UNES MESTRES. — La Secció de Mestres del Sindicat Unic de Professors Liberals adreixa als companys Dolores Abad i Blasco, Josep Aguilera i Marco, Cristófor Balbina i Hernández, Antònia Balle i Franc, Josep Canals, Josefa Colomer i Corra, Francesc Doctor, Salvador Gaudí i Amat, Josep Giménez i Sánchez, Merod Lazo i Franco, Vicent Martí, Ramon Mauri, Sarcé Miró i Sancho, Silvina de Oña i Evans, Julià Pérez i Garcia, Manuel Pérez i Villaverde, Manuela Perita i Murruamón, Domènec Riera i Sampere, Mariano del Rio, Antoni Rodó, Ramon Sales i Aznar, Julià Salomó i Biol, Ramon Salvador i Biales, Maria Serra i Desverna, Encarnació de Simon i Montuola, Josep Maria Teixidor i Carre, Joan Teruel, Rosa Torres i Clavé, Joan Vebí i Denis, Carme Vilanova i Valls, Merod Xifré i Riera i Josep Carles Llorenç de Iba, que, de no presentarse per tot el dia 24 del corrent mes, perdran tots els drets que obtengueren amb el nomenament del C.N.T.U.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA DE L'ALIMENTACIÓ (U. G. T.). — Convocem tots els companys pertanyents a la Secció de Confiteria i Bombonera a

EL DOLOR DEL POBLE DE LA URSS PER LA MORT D'ORDJONIKIDZE

Moscou, 20. — L'Agència Tass ens comunica:

«Tot el URSS sent profund dolor davant la mort d'Ordjonikidze. De tot arreu arriben telegrames de milions de treballadors que expressen el seu dolor i el comprometen a continuar l'obra d'Ordjonikidze. Milers de persones han desfilat davant el fèretre que guarda les seves restes mortals. Els més eminents homes de ciència, membres del Partit Comunista, etc., han fet guàrdia al cadàver de nostre camarada.

Durant tot el dia han fet guàrdia, respectivament, junt al cadàver, Stàlin, Molotov, Kaganovitx, Vorozilov, Erenburg, Molotov, Tsvetkov, etc., que han fet guàrdia al cadàver més de 250.000 persones.»

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló — Gandia.
València — Gimnàstic.

DEMA, UN INTERESSANT PARTIT ENTRE ELS LIDERS GIRONA I ESPANYOL, A SARRIA

L'ORDRE DELS PARTITS

Espanyol — Girona.
Llevant — Barcelona.
Castelló

LA DEMOCRACIA MANRESANA, EN PEU



D'esquerra a dreta: Rovira i Virgili i Tomàs i Piera; presidència de l'acte; Jaume Miravittles i Jaume Aiguader (Puig-Farran)



Cinc mil persones acudiren a escoltar els homes d'Esquerra Republicana

INFORMACIÓ DEL NOSTRE REDACTOR ENVIAT ESPECIAL

A LA SALA MÉS GRAN DE MANRESA

—Es la sala més gran de Manresa i mireu com està d'atapeïda— ens diu un dirigent de la Comarca del Bages. En veritat que l'aspecte que ofereix la sala del «Kur-saal» és realment extraordinari. Una multitud compacta envia els seus desitjos, les entrades, l'escenari i el vestíbul.

Ni un seient buit no s'hauria pogut trobar al teatre —unes dues mil cinc-cents butaques— mitja hora abans de començar l'acte!

Podem calcular en unes cinc mil persones les que assisteixen al miting.

COMENÇAMENT DE L'ACTE

A les deu i mitja minuts fa la seva entrada a l'escenari els oradors. El públic, en veure'ls, prorromp en una llarga i calida ovació que dura llarga estona.

Ocupa la presidència Josep Prat, president de la comarca del Bages, junt amb els oradors que prenen part al miting. També prenen seient a la taula presidencial diversos dirigents del Centre d'Esquerra de Manresa.

L'acte és retransmès per les emissores Ràdio E.R.C. i emissores de la Generalitat.

Josep Prat pronuncia uns breus mots de salutació a la multitud reunida i tot seguit cedeix la paraula a

Francesc Senyal

En aixecar-se a parlar Francesc Senyal, és acollit amb aplaudiments. Comença dient que els homes d'Esquerra fela un any que comencen una campanya electoral com no se n'havia vist mai a Catalunya.

Les persones estan curules dels homes dirigents de la política d'esquerra, els atropellaments de la reacció estaven en el seu grau més virulent. La nostra campanya es desenvolupa enmig de les més grans dificultats. No obstant això, el triomf fou esclatant.

«Per què, amics de Manresa, fou esclatant el triomf de les esquerres? Ah, per una cosa molt natural, molt lògica! La repressió que desfermaren els dretes després del 6 d'octubre sobre la massa popular del nostre poble fou tan brutal que fins i tot estaven en aquelles zones més tibetes de l'esquerrisme es donaren compte que allò no podia durar ni un dia més. I així fou.

Les dretes, però, no acceptaren la derrota democràtica i que per vies legals el poble el havia infligit, i fou el 19 de juliol que s'alçaren contra aquest poble.

L'orador s'estén en consideracions d'ordre tàctic en la lluita i digué que els homes d'Esquerra Republicana acceptaven la revolució social que s'està operant.

Nosaltres el que volem és que la revolució sigui una. Que no faci la revolució cada partit i cada organització al seu gust —diu.

La revolució social —segueix— és en el més pregon dels nostres sentiments. L'home que no accepta la revolució social, no és digne de figurar en els rengles d'E. R. C. (Ovació. Mentre el públic està aplaudint la frase de Senyal, entren a l'escenari el ministre de la República Jaume Aiguader i el comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, Jaume Miravittles, i el públic perllonga els aplaudiments en salutació dels nou vinguts.)

Nosaltres acceptem aquesta revolució. El que no volem és que en nom de la revolució es faci pillatge i que alguns campins per allà on vulguin. (Aplaudiments.)

Tot seguit l'orador entra a parlar de la necessitat que hi ha de guanyar la guerra el més ràpidament possible, puix que sense guanyar-la no hi hauria revolució possible. Parla de la necessitat d'anar a una unió de tots els sectors antifeixistes. Ja

que sense aquesta unió la victòria és dubtosa. L'orador acaba el seu excel·lent parlament amb mots de fe en el destí de Catalunya, que són entusiàsticament aplaudits.

Tot seguit la Presidència cedeix la paraula a Jaume Miravittles, el qual és saludat amb una ovació.

Jaume Miravittles

Nosaltres, els homes d'Esquerra— comença dient Miravittles— representem en aquest moment històric transcendent del nostre poble, una posició de crítica positiva dins el moviment antifeixista. És sota aquesta representació, doncs, que jo us parlaré.

Espanya, amics manresans, és el país dels «pronunciamientos». La Península Ibèrica és el país que ha viscut més pronunciaments de totes les nacions d'Europa. Tota la seva història moderna n'està plena. Però aquest moviment d'ara no és un «pronunciamiento» qualsevol. Franco i el moviment del dinou de juliol és diferent de tots els altres que ha viscut Ibèria. Aquest moviment és una de les fases d'un complot nascut a Alemanya contra les democràcies europees.

Miravittles passa a estudiar allò que possibilita l'adveniment del cop de força del 19 de juliol. Explica que Gil Robles seguí les petjades del seu mestre de Berlín.

El partit lerrouxista —continua dient— era un destorb per a Gil Robles. Les eleccions del 16 de febrer foren encaminades a eliminar els diputats radicals que, més o menys, representaven encara un sistema parlamentari que a Gil Robles interessava que desaparegués.

L'orador s'estén explicant la manera com s'inicià la lluita contra les dretes i la manera com s'hagué desenvolupat la campanya electoral dels partits populars.

Contra la previsió de Gil Robles, la massa popular donà la victòria a les esquerres. En vuit hores —de les vuit del matí a les quatre de la tarda— tot allò que estava a mans de les dretes feixitzants passà a les nostres.

Hitler—segueix dient Miravittles— els digué: «Heu perdut la batalla electoral, però n'heu de guanyar una altra: la del complot». I començà l'atemptat polític. Arma de la qual s'ha valgut sempre la reacció per aconseguir els seus fins.

Tot seguit passa a explicar la manera com Hitler obria per tal de desfer-se dels seus enemics polítics.

A Espanya —continua— es féu de la mateixa manera que s'havia fet a Alemanya. Atacant en la seva part física els dirigents de la democràcia, aquesta s'esfondrà. I fou aleshores que a Espanya començaren una sèrie d'atemptats polítics contra els homes de la democràcia i els dirigents de la classe treballadora. Tots recordareu els atemptats frustrats contra Jiménez de Asúa, Largo Caballero, Ortega Gasset i els intents contra Companys i Azàña. Els capitans i tinentes de la guàrdia d'Assalt, força que sempre ha tingut un fort matís de republicanisme, també foren blancs dels pistoles a sou del feixisme, cosa que com demostra les intencions d'anul·lar la principal força armada de la democràcia republicana.

L'atacament del 19 de juliol no era, doncs, un aixecament qualsevol, sinó que era un cop portat a través de la preparació de l'Estat Major del nazisme.

El desembarc, uns mesos més tard, de les forces alemanyes i italianes ha posat en evidència això que us dic.

Estudia el problema internacional i fa una exposició magnífica dels perills que corre Anglaterra en cas de triomfar el nazisme a Espanya en les seves vies de comunicació Asia-Londres, columna vertebral de la seva economia. (Què seria d'aquestes vies de comunicació —pregunta— si els Estats feixistes, Alemanya i Itàlia, disposaven de posicions estratègiques que les hi anul·lessin?)

Posa de manifest el perill que corre França en cas de triomfar el feixisme a Espanya, puix que Fran-

«Nosaltres volem que la revolució sigui una. Que no faci la revolució cada partit i cada organització al seu gust» (SENYAL)

«El triomf del feixisme a Espanya representaria, a la curta o a la llarga, la desfeta de França i Anglaterra» (MIRAVITLLES)

«La vida social ha tingut una profunda transformació que ja no és possible destruir i que ningú no vol destruir» (ROVIRA)

«Esquerra Republicana de Catalunya, més que mai, és al cor de tots els lluitadors antifeixistes» (TOMAS I PIERA)

«La guerra que ens han obligat a fer ja és una revolució. Cal, només, que fem efectiva aquesta revolució» (AIGUADER)

Sergi Ordionikidze, un bolxevic tenaç

El 28 d'octubre va complir els seus cinquanta anys. Ahir morí, després de trenta-tres anys de treball obscur i tenaç en el si del partit bolxevic i de les comissions estatals soviètiques.

Procedia d'una família de petits camperols, pobres i depauperats del Caucas. Quan tenia tot just disset anys, encara un noi, ingressà al Partit bolxevic, que encara no s'anomenava Partit Comunista. Schlusberg era una fortalesa coneguda per tots els revolucionaris russos, que sabien com s'hi patia i com s'hi moria. Allí estigué empresonat Sergi, durant tres anys, amb cadenes lligades als peus. Entre els camperols, el seu treball era de resultat magnífic. La seva figura, una mica apostòlica, silenciosa i persistent en la feina de propaganda, produïa en els esperits ingenuos dels pagesos del sud una impressió inesborrable, que fela que el seguís fidelment allà on fos i per al que fos. Especialitzat, ensenà, en estudis econòmics i en les experiències d'industrialització de l'agricultura realitzades als països més avançats. Abans de la revolució era considerat en els medis obrers com un dels tècnics revolucionaris més preparats i capaçs.

Dos desterraments a llocs inhòspits i tot seguit la Revolució de febrer. Articles contra la política agrària del Govern Kerenski. Revolució d'octubre, guerra civil. Es posa en un lloc de responsabilitat, al front. Lluita contra els alemanys i ajuda a vèncer-los. Té una participació activa en l'alliberament del Caucas i en l'enderrocament del Govern menxevic de Geòrgia.

Fins al 1928, treball tècnic, al costat dels dirigents de la Revolució.

El 1928, és nomenat comissari del poble d'Instrucció Obrera, i ocupa, també, la Presidència de la Comissió de Control. És, així mateix, president del Consell de l'Economia Popular, l'organisme superior, rector de tota la vida econòmica de la U.R.S.S. S'ocupa principalment de la indústria pesada i pren una part activa en la redacció i aplicació del primer pla quinquennal.

Un Congrés del Partit Comunista l'elegeix membre del Bureau Polític. La seva tasca, callada i prolífica, li valgué al 1921, per mèrits de guerra, l'Ordre de la Bandera Roja; al 1931, l'Ordre de Lenin i al 1936, la Bandera Roja del Treball per la seva obra al front de la campanya d'industrialització.

Ara fa uns mesos, tot el poble soviètic féu a aquest treballador infatigable i callat de la victòria un homenatge emocionat, amb motiu dels seus cinquanta anys, dels quals trenta-tres —el millor de la seva vida— dedicats a la classe obrera.

Hi ha en la seva actuació una anècdota que el caracteritza. Al 1919, des del front del sud, telegrafia a Lenin: «No tenim projectils ni armes ni diners. Fa sis mesos que fem la guerra comprant cartutxos a cinc rubles la peça. Vladimir Iltz, en comunicar-vos això, vull assegurar-vos que sucumbirem tots en la lluita desigual, però mai no tacarem el nostre honor revolucionari fugint davant l'enemic».

Ara ha mort, en ple èxit de la seva obra, amb el país industrialitzat i en franc ascens.

Una enquesta del Secretariat Militar del P. S. U. C. i de la U. G. T.

¿Com es pot guanyar la guerra ràpidament?

El tinent coronel Vicenç Cuarnar exposa quin és el secret per a assolir la victòria

No he de respondre a aquesta pregunta sinó exposant un criteri absolutament personal, ja que la meua condició de militar m'obligava a la discreció i molt més en el moment revolucionari en què vivim. No obstant, puc contestar que considero indispensable, per a guanyar aquesta guerra, la formació d'un Exèrcit que si bé no ha de tenir els formulismes de l'antic exèrcit espanyol, cal estar unit per un concepte col·lectiu del deure i per un sentiment de disciplina no imposada per la jerarquia, sinó sentida voluntàriament i per igual per tots els qui lluiten per la causa de la justícia, de la llibertat i del perfeccionament de la nostra col·lectivitat, la qual disciplina cal observar des del qui ocupi el lloc més alt del comandament fins a l'últim dels milicians.

Considero, doncs, que la guerra serà guanyada ràpidament amb la constitució d'aquest Exèrcit i amb la formació de bones i nombroses reserves que, com a masses de maniobra, permeten al comandament reforçar els punts que consideri convenient per a un atac o per a una defensa. El secret per a guanyar ràpidament la guerra consisteix a disposar, al meu judici, del següent: bona organització de l'exèrcit i del comandament; armes abundants i adequades; constitució de nombroses reserves i, sobretot, autodisciplinar-nos, tant individualment com col·lectivament, tots els qui lluitem pel mateix ideal.

No hi ha divergències entre Stalin i els caps de l'exèrcit

«Es tàctica equivocada voler fer creure que la U.R.S.S., militarment, és un país feble», escriu l'òrgan de l'Estat Major alemany

Berlin, 20. — Ha produït gran impressió un article aparegut en el setmanari «Deutsche Wörh», òrgan de l'Estat Major alemany en el qual un col·laborador molt distingit —diu el setmanari— combat les faules

que han circulat a Europa sobre presoses divergències entre Stalin i els caps de l'exèrcit roig. L'article —que viu a Moscou i coneix a fons els problemes militars de la U. R. S. S.— diu que és

una tàctica equivocada fer creure a l'opinió que la U. R. S. S. és feble quan això no és veritat. L'autor acaba el seu article dient que entre els mariscalis i Stalin hi ha una íntima amistat que data de molts anys.

ESTAFADA A L'ASSURANCE?

Beyrouth, 20. — A conseqüència d'una estafada descoberta a Turquia a la companyia «L'Assurance», han estat detingudes quaranta persones a Síria i Líban. El jutjat de Beyrouth ha ordenat l'embús de quatre cadàvers de persones que havien contractat assegurances sobre la vida.

«La Dona a la Reraguarda», al Govern de la Generalitat de Catalunya

Les dones antifeixistes que integren «La Dona a la Reraguarda», en aquesta hora de greu responsabilitat i de perill, responsabilitat contra amb el proletariat del món, i perill d'una invasió de la nostra terra i de pèrdua de la independència i la llibertat del nostre país, s'adreçen al Govern de Catalunya, constituït per elements representatius del front popular i designats per la sobirania voluntat del poble, i li exposen:

a) Que en expressar-li la seva adhesió aspirem ajudar tot el que calgui a les seves possibilitats per tal de donar vigència als decrets del 15 d'octubre de l'any 36, relatius al comandament únic, i del 29 del mateix mes i any, referent a la mobilització general.

b) Que per tal de fer efectives aquestes disposicions, demanem, i al cal exigim, la col·laboració de tots els homes antifeixistes catalans i d'Ibèria, per al salvament de totes les vides que trontolien, si una reacció del poble no les assolí.

c) Que se segueix com estan les dones antifeixistes de «La Dona a la Reraguarda» que per als seus germans de causa no passara desapercibida el crit d'alerta dolorosa que ha estat la caiguda de Màlaga, que ni un de nosaltres avergonyim per covard i que tota academi de totes les vides que trontolien, si una reacció del poble no les assolí.

d) Que per tal de col·laborar a portar a terme aquesta substitució, «La Dona a la Reraguarda» s'ofereix, previ acord amb els Sindicats, portar a terme la cursa de preparació adequada que calgui.

Les dones antifeixistes de «La Dona a la Reraguarda» creuen que hom ho les pot excloure de la congruència de forces que calen per a vèncer i és per això que demanen lloc en la contesa; i ho demanen amb un alt sentit de disciplina, i amb un fervent anheli de cooperar en l'estructuració d'una humanitat ponderada i justa, culta i progressiva.

Endavant tota Catalunya i per la llibertat.

8.578.633'70 pessetes

és la quantitat recaptada fins al dia 18 de febrer corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la revulució feixista. SEQUEIXEN ELS DONATIU.

EL SINDICAT DE LA INDUSTRIA DE PESCA COLLECTIVITZADA «LA IGUALTAT», DE PALAMÓS, A FAVOR DE LES MILÍCIES

Fragment de la carta adreçada a la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya amb data 8 del mes corrent pel Sindicat de la Indústria de Pesca Col·lectivitzada «La Igualtat», de Palamós, a favor de les Milícies.

«En l'última reunió general tinguda per aquest Sindicat, el President va exposar les dificultats econòmiques per què travessa el Govern de Catalunya i la necessitat imperiosa, per al triomf de la guerra i de la revolució, d'adquirir armament.

Imposada la general de les exposicions fetes per la Presidència, es manifestaren d'acord el màxim d'esperit revolucionari i antifeixista, diferents opinions, a fi de poder aportar l'ajut d'aquest Sindicat al Govern de Catalunya, per a l'adquisició d'armament.

D'aquestes manifestacions de l'Assemblea i després d'haver estudiat la situació econòmica del Sindicat, hom acordà enviar dues mil pessetes, destinades a aquesta Conselleria per al fi esmentat.

Es desig d'aquest Sindicat que, sempre que les possibilitats econòmiques ho permetin, de fer altres transaccions en el mateix sentit, per ajudar a batre definitivament el feixisme internacional, enemic del proletariat mundial.

L'Oficina de Donatius de la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya fa una nova crida a totes les Sindicals per tal que es facin carrec dels greus moments que estem vivint, amb la finalitat que, dintre les possibilitats de cadascú, procurin imitar la decisió encoratjadora de l'esmentat Sindicat.

GASOS A ESPANYA!

«Le Petit Parisien», que és qui dona la notícia, la posa en dubte

Paris, 20. — El periòdic «Le Petit Parisien», publica la notícia que segueix:

Corre el rumor —difícil de controlar—, segons el qual els italians han portat gasos tòxics a Espanya, amb els quals gasos aconseguirien ràpidament llur èxit a Eritrèa.

Cap esperar que es tracta d'un rumor fals. Els discords de la política espanyola són ja prou grans perquè sigui castigada amb aquesta nova plaga.

La nació italiana té un sentit massa alt d'humanitat per a tolerar que se li atribui un mite tan bárbarament destructiu. Ha arribat l'hora de fer triomfar la no intervenció a tota la línia. Tots els països que desitgin la pau han de comprendre

Nou ambaixador de la U.R.S.S. a Espanya

Moscou, 19. (De l'Agència Tass.) El Bureau del Comitè Executiu Central de la U.R.S.S. ha decidit nomenar a l'ambaixador de les seves funcions d'ambaixador soviètic a Espanya, per haver estat designat per a ocupar un altre càrrec i substituir-lo per Lléo Gorkin.